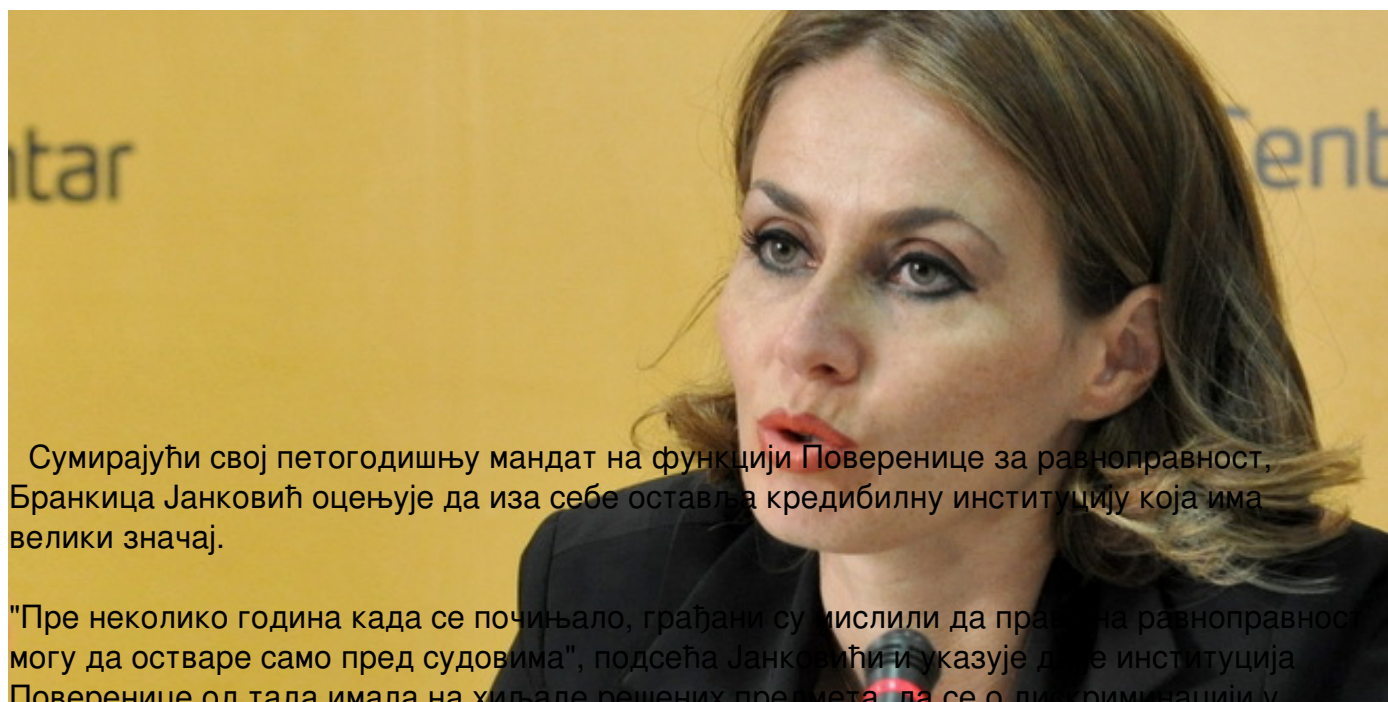

Доскорошња повереница за равноправност Бранкица Јанковић за Н1 каже да не искључује могућност да поново буде кандидат за ту функцију, али да о томе одлучује Скупштина Србије. Како каже, поносна је што у претходних пет година успела да сачува ту институцију од политизације. Осврћући се на немире у САД, истиче да смо могли видети "шта може да уради једно колено" и да вапај Џорџа Флојда "не могу да дишем" заиста показује шта је дискриминација.

Сумирајући свој петогодишњу мандат на функцији Поверенице за равноправност, Бранкица Јанковић оцењује да иза себе оставља кредибилну институцију која има велики значај.

"Пре неколико година када се почињало, грађани су мислили да правна равноправност могу да остваре само пред судовима", подсећа Јанковић и указује да је институција Поверенице од тада имала на хиљаде решених предмета, да се о дискриминацији у друштву отворено прича, и да нема политичког актера који бар начелно не ставља равноправност као темељну вредност у својој агенди.

Повереник за равноправност не може очекивати да ће побрати аплаузе, нити тај посао ради да би се неке свиђао, већ је орган који треба да сачува кредибилитет, да укаже јавности шта није уреду, а да додатно не појача тензије и не изазове нужне поделе за и против, поручује Јанковић.

"Рецимо, дешавало се да нам замере зашто се нисмо огласили за нешто што траје - међусобне увреде на друштвеним мрежама, које нису дискриминација него увреда. Ми нисмо надлежни за некултуру и примитивизан, него за говор који је истовремено недопустив и представља дискриминацију", наводи саговорница Н1 и истиче да је највећи изазов био да сачува институцију од уласка у свакодневни политички живот,

иако се равноправност дотиче политичких проблема.

"То није допуштено по нашем закону, нити имате право да се бавите политиком. Поносни смо што смо успели да сачувамо институцију од политизације", наводи она.

Осврћући се на немире у САД, истиче да смо могли видети "шта може да уради једно колено" и да вапај Џорџа Флојда "не могу да дишем" заиста показује шта је дискриминација. Зато је, како каже, важно реаговати на сваки појединани испад, спорадични напад на Роме или мигранте, на исписане кукасте крстове... Без обзира што је реч о појединачним случајевима, реч је о нечему што може довести до ескалације, упозорава доскорашња повереница.

Иако је социјална дистанца према Ромима и мигрантима и даље највећа, у Србији нема драматичних изгреда, истиче Јанковић и подсећа на једну међународну студију која показује да грађани Србије имају најпозитивније асоцијације према људима тамне коже од свих земаља у Европи.

Бранкица Јанковић каже и да је веома срећна што је недавно донета првостепена пресуда у случају отпуштене раднице оболеле од леукемије. Како каже, то је јасна порука да је дискриминација забрањена и по основу здравственог стања.

Јанковић не искључује могућност да поново буде кандидат за функцију Поверенице за равноправност, али истиче да о томе одлучује Скупштина Србије.

(Н1)